

(254)

هو الابی

ای امة الله نامهات در این مقام وارد و ملاحظه گردید تبتل و تضرع بود و توجه و تذکر الیوم عظمای رجال غافل و تو آگاه و علمای اقوام و ملل کور و تو بینا و با انتباه اقویا اضعف ضعفا گشتند و توانایان نا توان شدند و اماء رحمن مرد میدان این چه فضل است و این چه احسان منت حی قیوم را سزا است که نساء را باقبال فخر رجال فرمود و اماء را بقوت ایمان غالب بر ابطال میدان نطقی فصیح بخشید و بیانی بلیغ قلبی روشن عطا فرمود و صدری ملهم جانی پر بشارت داد و وجدانی در نهایت لطافت و نورانیت له الفضل و له الجود له الاحسان علی کل موجود امة الله زهرا و امة الله فاطمه و امة الله راضیه را تکبیر ابدع ابهی ابلاغ دارید و همچنین جناب سلیل علی اکبر و جناب آقا محمد را از قبل این عبد نهایت اشتیاق ابلاغ دارید بگوئید غم مخور محزون مباش جمال قدم روحی لأحبائه الفدا را از وطن و شهرها اخراج نمودند اگر من و شما را نیز اخراج نمایند ضرری ندارد تاسی بحضرت مقصود نمودیم و از کأس بلای او چشیدیم و الهاء علیک (ع)

(ع)